

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD U BANJALUCI
Broj: 71 0 K 355597 21 K
Banjaluka, 20.02.2025. godine

Pravosnažna presuda potvrđena presudom Okružnog
suda u Banjoj Luci broj 71 0 K 355597 25 Kž dana
25.11.2025. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Osnovni sud u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija Danijele Božić kao predsjednika vijeća, Maje Krajnović i Žarke Puzić, kao članova vijeća, uz učešće Marijane Bunić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog D. Ć. zbog krivičnog djela teške krađe iz člana 226. stav 1. tačka 2) Krivičnog zakonika Republike Srpske, po optužnici Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka broj T13 0 KT 0056659 21 od 10.08.2021. godine, nakon javnog glavnog pretresa održanog 17.02.2025. godine u prisustvu okružnog javnog tužioca Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka Slobodana Salića, optuženog D. Ć. i njegovog branioca, advokata Sime Tošića iz Banjaluke, dana 20.02.2025. godine donio je i javno objavio

PRESUDU

Optuženi,

D. Ć., sin R. i majke D., djevojački J., rođen godine u B.L., gdje je i nastanjen u Ulici ..., Srbin, državljanin RS BiH, oženjen, otac dvoje djece, lošeg imovnog stanja, JMB: ..., osuđivan presudom Pokrajinskog suda Aachen broj 901 Js 177/15 64 KLs 7/16 od 07.11.2016. godine, pravosnažna 02.12.2016. godine, zbog krivičnog djela Krijumčarenje oružja iz rata uz kršenje Zakona o oružju i posjedovanje municije bez valjane dozvole kao i pomoć pri krijumčarenju i kršenju Zakona o oružju i posjedovanje municije i sticanje dobiti prodajom oružja i municije uz kršenje Zakona i neposjedovanje dozvole za oružje KZ i Zakon o oružju SR Njemačke iz člana 53,52,27 i 25 WaffG 52. č. 1.p.2c.č.1.2d.č.3.p.2b KrWAFFKONTRg. 22a, č. 1p.4. č. 2 – na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, presudom Osnovnog suda Banjaluka broj 71 0 K ... 17 K od 17.01.2019. godine, pravosnažna 19.02.2019. godine zbog krivičnog djela Zloupotreba službenog položaja ili ovlaštenja iz člana 347 stav 3 KZRS, na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, uslovno 2 (dvije) godine, vodi se drugi krivični postupak.

Na osnovu člana 298. tačka v) Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Dana 18.12.2020. godine, oko 22,00 časa, u Banjaluci u Ulici ... koristeći saznanje da je oštećeni T. L. sa kojim je prethodno boravio u Krčmi „M. j.“, u stanju alkoholisanosti zaspao u svojoj porodičnoj kući i da se ulazna vrata kuće ne mogu zatvoriti, u namjeri da protivpravno prisvoji tuđu pokretnu stvar, došao do porodične kuće oštećenog u kojoj je pronašao novčanik u kojem se nalazila bankovna kartica „Raiffeisen bank“ na ime oštećenog i pripadajući PIN kod kartice, a potom se sa bankovnom karticom oštećenog uputio do bankomata „Raiffeisen banke“, u krugu TC

Bingo, u Ulici Branka Popovića na kojem je u 22,40 časova sa računa oštećenog podigao novac u iznosu od 900,00 KM, nakon čega se vratio u porodičnu kuću oštećenog, te bankovnu karticu sakrio u trosjedu, između jastuka i naslona, a potom napustio kuću oštećenog, na koji način je pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 900,00 KM.

Dakle, na naročito drzak način oduzeo tuđu pokretnu stvar u namjeri da je protivpravno prisvoji.

Čime bi počinio krivično djelo teške krađe iz člana 226. stav 1. tačka 2) Krivičnog zakonika Republike Srpske.

Na osnovu člana 108. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske oštećeni T. L, se sa imovinskopравnim zahtjevom upućuje na parnični postupak.

Na osnovu člana 100. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske troškovi krivičnog postupka iz člana 96. stav 2. tačke a) do đ) ovog zakona, kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada branioca, čija visina će biti određena posebnim rješenjem, padaju na teret budžetskih sredstava.

Образложење

Okružno javno tužilaštvo u Banjaluci podiglo je optužnicu broj T13 0 KT 0056659 21 od 10.08.2021. godine protiv D. Ć., zbog krivičnog djela teške krađe iz člana 226. stav 1. tačka 2) Krivičnog zakonika Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 64/17, u daljem tekstu: KZ RS), počinjenog na način opisan u izreci ove presude.

Sudija za prethodno saslušanje je potvrdio predmetnu optužnicu 18.10.2021. godine, pa kako se optuženi na ročištu radi izjašnjenja o krivici 09.11.2021. godine izjasnio da nije kriv, predmet je upućen vijeću radi zakazivanja glavnog pretresa.

U toku glavnog pretresa na prijedlog tužilaštva saslušani su oštećeni T. L., policijski službenici G. B. i Nj. Đ., kao i svjedok M. S., te su izvedeni dokazi materijalne prirode: zapisnik o saslušanju svjedoka T. L. u Okružnom javnom tužilaštvu Banjaluka broj T13 0 KT 0056659 21 od 16.07.2021. godine, službena zabilješka Policijske stanice Banjaluka-Lazarevo broj 13-01/2-3905/20 od 19.12.2020. godine, prijedlog za ostvarivanje imovinskopравnog zahtjeva oštećenog T. L. po punomoćniku Petku Gojkoviću, advokatu iz Banjaluke od 16.07.2021. godine sa ispisom kartične partije – računa broj ... kod „Raiffeisen bank“ za period od 01.12.2020. godine do 31.12.2020. godine, te izvod iz kaznene evidencije za optuženog.

Odbrana nije imala prijedloga za izvođenje dokaza.

U svojoj završnoj riječi okružni javni tužilac je izjavio da je za ovaj predmet značajno da su se optuženi i oštećeni dugo godina poznavali, da je optuženi znao da je oštećeni jako pijan da faktički ne može ni da se popne uz stepenice; da je oštećeni T. izjavio da mu je neko stavio nešto u bravu da se brava nije mogla zaključati, što je potvrdio i svjedok S., kojem je oštećeni rekao da sumnja da je optuženi stavio nešto u bravu; da sve upućuje da je optuženi sve dobro isplanirao, te je preložio da sud „izvrši uvid u poslednji predmet u kojem je optuženi prevario svog navodnog prijatelja, koji je takođe Hrvat kao T. L., kojeg je prevario za daleko veći iznos za šta je dobio 6 mjeseci zatvora“ što ukazuje na modus operandi optuženog, koji djela čini prama licima koje dobro poznaje. Istakao je da svi dokazi upućuju da je optuženi D. Ć. sve isplanirao i onemogućio oštećenog da zaključa bravu, da je policijski službenik G. B. pregledao video snimak sa banke i potvrdio sadržaj službene zabilješke, ali i da se zna da se „snimak teško izuzima, da je policija veoma nemarna, odnosno da

banka ne da lako svoje snimke...da glume veliku profesionalnost...da tužilaštvo ima problem sa bankama“, te je zamolio sud da „pribavi presudu iz koje se vidi modus operandi optuženog“. Kako se iskaz oštećenog i svjedoka S. podudaraju u dijelu da oštećeni nije mogao zaključati bravu, da sve navedeno ukazuje da je optuženi počinio djelo za koje je optužen.

Branilac optuženog je u završnoj riječi naveo da nedostaje ključni dokaz – snimak video nadzora, bez kojeg se ne može utvrditi da je optuženi počinio predmetno krivično djelo, a da policijski službenici koji su potvrdili da su sačinili službenu zabilješku, nisu izuzimali video nadzor. Naveo je da se može govoriti i o sumnji da je saslušani svjedok S., koji je takođe prijatelj sa oštećenim i koji ga je dovezao kući i dopratio u stan, imao mogućnost da počinio predmetno djelo, te da ne postoje dokazi da je upravo optuženi počinio djelo za koje je tereti, pa predlaže da se isti oslobodi od optužbe.

Optuženi je u svojoj završnoj riječi naveo da tužilac u završnoj riječi navodi nešto što svjedoci nisu izjavili, te je negirao izvršenje predmetnog krivičnog djela.

Sud je izvršio ocjenu svih dokaza izvedenih na glavnom pretresu, pojedinačno i dovodeći ih u međusobnu vezu, u smislu člana 295. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 53/12, 91/17 i 66/18, u daljem tekstu ZKP RS), te je našao da se na osnovu istih ne može na nesumnjiv način utvrditi da je optuženi počinio djelo za koje se tereti i odlučio kao u izreci presude, a iz razloga koji slijede.

Oštećeni T. L. je prilikom saslušanja pred sudom izjavio da poznaje optuženog desetak godina, da su komšije, žive u istom naselju. Opisao je da je 18.12.2020. godine bio sa optuženim u Krčmi „M. j.“, da ga je optuženi zvao ujutru na doručak, da su bili u krčmi cijeli dan, samo je on oko 13h otišao kući na oko jedan sat jer mu je majka bila bolesna, a da je optuženi ostao, da se čuo telefonom sa optuženim koji je i dalje bio u krčmi, da se nakon toga vratio u krčmu jer su htjeli malo više popiti. Naveče, kad je dosta popio, komšija M. „M.“ S. se ponudio da ga odveze kući, da je optuženi ostao u kafani, te da ga je M. odveo kući njegovim kolima, koja su mu trebala, jer je naredni dan išao na slavu, a da je M. kolega, M. autom došao po M.. Dalje je naveo da se popeo uz stepenice i otključao ulazna vrata, ali da ista nije mogao zaključati, da je legao spavati u dnevnom boravku, a ujutru kad je ustao da je vidio da mu novčanik nije na mjestu gdje ga inače ostavi, da je na telefonu vidio poruku da je oko 11h (21h) podignut novac, da je na računu imao devesto i nešto maraka, vidio je da nema kartice u novčaniku, nazvao je banku i rečeno mu je da su pare podignute u starom Bingu u Budžaku, da je upućen da otkaže karticu i ode u policiju i ispriča šta je bilo, da je otišao u policiju i prijavio krađu kartice, da su ga pitali i da je rekao ko je sve bio sa njim u kafani, te da ga je naknadno policija zvala i rekla mu da je D. podigao pare. Naveo je da ga je, dok je bio na slavi, nazvao optuženi te ga pitao zašto ga je prijavio, da mu je odgovorio da ga nije prijavio, već prijavio krađu kartice, na šta mu je optuženi rekao zašto nije pregledao oko glave, oko kreveta, da nije ispod jastuka, pa kada je našao karticu u trosjedu, da mu je bilo sumnjivo jer mu je D. faktički rekao gdje se nalazi kartica. Svjedok je dalje naveo da je nakon nekoliko dana mijenjao bravu i da mu je majstor rekao da je u cilindru žica, zbog koje se sa unutrašnje strane nije mogao zaključati, te da ne zna da li je D. to mogao znati. Pojasnio je da je novčanik bio ispreturan, da je u novčaniku imao stari kalendar na kome su bili kodovi 5-6 kartica.

S obzirom da se svjedok nije mogao sjetiti tačnog vremena kada ga je M. S. odveo kući, pred sudom je izjavio oko 5, 6-7 sati, nakon što mu je predočen zapisnik o saslušanju u Okružnom javnom tužilaštvu Banjaluka broj T13 0 KT 0056659 21 od 16.07.2021. godine, za koji je potvrdio da sadrži njegov potpis, oštećeni je potvrdio da ga je M. S. odveo kući oko 9,00 časova tj. oko 21,00 časova.

Svjedok G. B., policijski službenik, je prilikom saslušanja pred sudom izjavio da radi u policiji 29 godina, da optuženog poznaje kao kolegu, da se sada ne može sjetiti detalja u vezi predmetnog događaja, ali da je sve navedeno u službenoj zabilješci, koju su sačinili po izjavama optuženog i oštećenog. Kako je otišao iz Policijske stanice Lazarevo nije imao mogućnost da se podsjeti detalja, ali je potvrdio da je sa kolegom Đ. išao u Tržni centar Bingo, ali se ne može sjetiti šta je vidio, naveo je da je lice na video nadzoru „od prilike“ odgovaralo opisu optuženog, ali i da misli da je kolega otišao sa radnikom obezbjeđenja da provjeri snimak sa video nadzora i da oni nisu izuzimali video snimak, već su osnovna saznanja prosljedili inspektorima PS Lazarovo i ne može da se sjeti da su on i Đ. preduzimali druge radnje.

Svjedok Nj. Đ., policijski službenik, je prilikom saslušanja pred sudom izjavio da u policiji radi 12-13 godina, da poznaje G. B., radili su zajedno oko 3 godine u Policijskoj stanici Lazarevo. Naveo je da se ne sjeća da je išao 19.12.2020. godine provjeravati video snimak, da svakodnevno postupa po nekoliko prijava, da sigurno postoji službena zabilješka o preduzetim radnjama. Konkretno se ne može sjetiti ko je sastavio službenu zabilješku od 19.12.2020. godine, ali potvrđuje da je istu potpisao i da se u službenoj zabilješci navode one činjenice koje su utvrdili. Objasnio je da uniformisani policijski službenici ne izuzimaju snimke video nadzora, da je to posao krim. inspektora, a da dežurni šef smjene određuje ko će šta raditi. Konkretno, ne zna da li je izuzet video snimak, ukoliko jeste, taj snimak bi trebao biti dostavljen sudu ili tužilaštvu. U službenoj zabilješci je navedeno da su pregledali video nadzor, ali ne zna da li je video nadzor izuzet i ne sjeća se konkretnog postupanja.

Svjedok M. S. je prilikom saslušanja pred sudom izjavio da oštećenog T. L. poznaje preko 6-7 godina, da ga poznaje kao mušteriju i komšiju, da ga često viđa u alkoholisanom stanju. Sjeća se da je vozio T. L. kući, ali da je naknadno saznao od T. da mu je D. navodno otuđio katicu i skinuo novac sa računa. Opisao je da se zatekao u Krčmi „M. j.“ koja je u neposrednog blizini servisa gdje radi, ali i kuća T. i D.; sjedio je za stolom do stola gdje su sjedili D. i T., te vidjevši da je T. pijan i znajući kakav bude, ponudio je da ga odveze kući. Ranije ga je jednom ili dva puta vozio kući kada je bio u alkoholisanom stanju, a jedne prilikom ga je zaustavila i policija, pa je zbog njega podvrgnut alkokotestiranju. Naveo je da je oštećenog odveo svojim vozilom, a da je kolegu koji je bio sa njim zamolio da doveze auto od T.. Pomogao je T. da izađe iz auta i da se popne uz stepenice, koje su jako strme; koliko se sjeća bio je problem oko brave, nije siguran, ali misli da vrata nisu bila zaključana kad su došli, ubacio je ključ sa unutrašnje strane vrata i rekao T. zaključaj se i spavaj. Koliko se sjeća, kada je odlazio sa oštećenim iz krčme, optuženi je ostao za stolom i kada se vratio u krčmu, misli da je i tada zatekao optuženog i da mu je rekao da je T. uveo u kuću. T. mu je sutradan rekao da je oplačkan, ne može se sa sigurnošću izjasniti da li je rekao da je to učinio D., ali misli da je rekao da sumnja na D.. Više puta je viđao, a i danas sreće T. L., jer žive u komšiluku, kuće D. i T. su udaljene vazdušnom linijom 250-300m, a cestom oko kilometar, pješke imaju prečice kojima se može proći, ali ne i autom.

Cijeneći službenu zabilješku Policijske stanice Banjaluka – Lazarevo broj 13-01/2-3905/20 od 19.12.2020. godine, sud je utvrdio da je ista sačinjena od strane policijskih službenika G. B. i Nj. Đ., na okolnosti lišenja slobode optuženog D. Č., zbog postojanja osnova sumnje na izvršenje krivičnog djela krađe na štetu T. L., da su u istoj navedeni vrijeme kada je oštećeni pristupio u policijsku stanicu i krim. inspektoru prijavio krađu kartice i podizanje novca sa bankomata, konstatovan identitet optuženog, te radnje koje su preduzeli na pronalasku optuženog i njegovom lišenju slobode.

Cijeneći prijedlog za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva koji je oštećeni uputio po punomoćniku Petku Gojkoviću, advokatu iz Banjaluci, sud je utvrdio da oštećeni na osnovu ispisa kartične partije – računa broj ... kod „Raiffeisen bank“ za period od 01.12.2020. godine do

31.12.2020. godine, u kojem je na dan 19.12.2020. godine evidentirana transakcija – podizanje gotovine u iznosu od 900,00 KM na dan 18.12.2020. godine u 22:40:53 časova na bankomatu „ATM Banjaluka BingoBanja BiH“ postavlja imovinskopravni zahtjev na ime materijalne štete u iznosu od 900,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 16.07.2021. godine pa do isplate i naknadu troškova u iznosu od 125,00 KM.

Na osnovu savjesne analize i detaljne ocjene svih izvedenih dokaza pojedinačno i dovodeći ih u međusobnu vezu, sud nije mogao na nesumnjiv način utvrditi da je optuženi D. Č. počinio krivično djelo koje mu je optužnicom savljeno na teret.

Analizom iskaza oštećenog i svjedoka M. S., ovaj sud nalazi nesumnjivim da je oštećeni T. L. dana 18.12.2020. godine boravio u Krčmi „M. j.“ sa optuženim, da su u krčmi zajedno boravili od doručka, pa do oko 21,00 časova, osim oko 13,00 časova, kada je oštećeni na oko jedan sat otišao do kuće da obiđe majku koja je bolesna, da su sjedili za istim stolom i pili, pa je optuženi morao znati da je oštećeni u alkoholisanom stanju, da se svjedok S. ponudio da oštećenog odveze kući, da je do kuće oštećenog išao i njegov kolega u drugom vozilu, da je svjedok S. pomogao oštećenom da se popne uz stepenice i da uđe u kuću, te da oštećeni nije mogao da zaključa vrata, jer je postojao problem sa bravom.

Iskazi oštećenog L. i svjedoka S. su u bitnom saglasni, pa je sud istima u ovom dijelu i poklonio vjeru. Istina, između iskaza ovih svjedoka postoji nesaglasnost o tome čijim vozilom je svjedok S. dovezao kući oštećenog, da li svojim vozilom ili vozilom oštećenog, te s tim u vezi čijim vozilom se do kuće oštećenog dovezao kolega od svjedoka S., ali isto nije od značaja za utvrđivanje odlučnih činjenica u ovom krivičnom postupku.

Takođe, sud nalazi nesumnjivim da je dana 18.12.2020. godine oko 22,40 časova na bankomatu TS Bingo, sa računa oštećenog T. L. podignut novac u iznosu od 900,00 KM, kako je to u svojoj izjavi naveo oštećeni i kako to proizlazi iz ispisa transakcija sa računa oštećenog, koji je dostavljen uz imovinskopravni zahtjev.

Ono što je za sud ostalo u sumnji, što se na osnovu izvedenih dokaza nije moglo na nesumnjiv način utvrditi jeste navod optužnice, da je optuženi D. Č., koristeći saznanje da je oštećeni u alkoholisanom stanju zaspao u svojoj porodičnoj kući i da se ulazna vrata kuće ne mogu zatvoriti, došao do porodične kuće oštećenog u kojoj je pronašao novčanik u kojem se nalazila bankovna kartica i pripadajući PIN kartice, te da je upravo on sa tom karticom na bankomatu u TC Bingo podigao novac u iznosu od 900,00 KM, te se nakon toga vratio u porodičnu kuću oštećenog, te karticu sakrio u trošjedu, između jastuka i naslona.

Tvrđnju da je optuženi podigao novac sa bankomata, pa samim tim i da je iz novčanika oštećenog uzeo bankovnu karticu, tužilaštvo temelji na navodnom video snimku nadzorne kamere bankomata, ali koji video snimak, prema rezultatima dokaznog postupka, nije izuzet, pa nije ni mogao biti izveden kao dokaz pred sudom, te navodima oštećenog da mu je optuženi rekao da bankovnu karticu potraži oko kreveta, ispod jastuka, gdje je spavao.

Policijski službenici G.B. i Nj. Đ. se ne sjećaju detalja kada su u TC Bingo prikupljali informacije i navodno pregledali video snimak, na kome su prema navodima službene zabilješke ustanovili da je lice koje podiže novac sa bankomata optuženi D. Č.. Pri tome, službena zabilješka ne sadrži opis lica koje se navodno vidi na snimku video nadzora, niti navode na osnovu čega su policijski službenici zaključili da se radi o optuženom, zbog čega sud nije u mogućnosti da cijeni da li taj opis odgovara optuženom. Pored toga, iz iskaza policijskih službenika nije jasno ni koji od svjedoka, ako nisu oba, je vršio uvid u video nadzor i ko je prepoznao optuženog. Svjedok B. misli

da je sa radnikom obezbjeđenja da pogleda video snimak otišao Nj.Đ., dok se svjedok Đ. ne sjeća da je vršio uvid u snimak video nadzora, te oba ističu da, ukoliko je vršeno izuzimanje video snimka da su to morali činiti krim. inspektori.

Sama službena zabilješka policijskih službenika u kojoj je bez navoda, ko je i na osnovu kojih karakteristika i opisa prepoznao optuženog, kao lice koje vrši podizanje novca sa bankomata, u okolnostima kada snimka video nadzora nije izvedena kao dokaz pred sudom, nije dovoljna da se na nesumnjiv način utvrdi da je optuženi počinio djelo koje mu se stavlja na teret, niti je za takav zaključak dovoljan navod oštećenog da je bankovnu karticu pronašao u trosjedu, između jastuka i naslona, a da mu je optuženi rekao da istu potraži oko kreveta, ispod jastuka, gdje je spavao.

Sudu nisu ponuđeni ni dokazi da je optuženi znao da se vrata kuće oštećenog ne mogu zaključati, odnosno, kako to tvrdi tužilac u završnoj riječi, da je optuženi pripremao djelo i onesposobio bravu na vratima, za koju oštećeni tvrdi da je onesposobljena komadom žice koji je pronađen u cilindru brave, sa unutrašnje strane.

Iz iskaza oštećenog i drugih saslušanih svjedoka, nije jasno kada je to optuženi bio u prilici da onesposobi bravu. Oštećeni u svom iskazu nije naveo da je brava od ranije onesposobljena, da ni prethodnih dana nije mogao zaključati bravu sa unutrašnje strane, niti kada je optuženi posljednji put boravio u njegovoj kući.

Kako je sam oštećeni pred sudom izjavio da se sa optuženim našao 18.12.2020. godine u vrijeme doručka, da su u Krčmi „M. j.“ ostali zajedno i preko dana, osim na oko sat vremena kada je oštećeni išao da obiđe majku (koja živi u prizemlju kuće u kojoj živi i oštećeni), da se vratio u krčmu gdje je i dalje bio optuženi kako bi zajedno pili, te da je optuženi i po izjavi oštećenog i svjedoka S., ostao u krčmi i poslije 21,00 časova kada je svjedok S. oštećenog odvezao kući, te se nalazio u krčmi po povratku ovog svjedoka u krčmu, kada mu je navodno rekao da je oštećenog uveo u kuću, ali ne i da je oštećeni zaspao i da vrata nisu zaključana, to je sve ostavilo u sumnji navode optužnice, da je upravo optuženi počinio predmetno krivično djelo.

Ovo posebno kada se ima u vidu da je i treće lice, kolega svjedoka S., išao za oštećenim i svjedokom do kuće oštećenog, što upućuje na zaključak da je stanje alkoholisanosti oštećenog bilo poznato i trećim licima.

Radi svega navedenog, sud je u skladu sa načelom „in dubio pro reo“ propisanim članom 3. stav 2. ZKP RS, kojim je određeno da sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili od kojih zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud rješava odlukom na način koji je povoljniji za optuženog, zaključio da Okružno javno tužilaštvo Banjaluka nije na nesumnjiv način dokazalo da je optuženi D. Č. počinio krivično djelo teška krađa iz člana 226. stav 1. tačka 2) KZ RS, pa je optuženog oslobodio od optužbe na osnovu odredbe člana 298. tačka v) ZKP RS.

Odluku da oštećenog T. L. sa imovinskopравnim zahtjevom uputi na parnični postupak, sud je donio u skladu sa odredbom člana 108. stav 4. ZKP RS, s obzirom da je optuženi oslobođen od optužbe.

Kako je optuženi oslobođen od optužbe, to troškovi krivičnog postupka iz člana 96. stav 2. tačke a) do đ) ovog zakona, kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada branioca, čija visina će biti određena posebnim rješenjem, padaju na teret budžetskih sredstava, a na osnovu odredbe člana 100. stav 1. ZKP RS.

Zapisničar
Marijana Bunić

Predsjednik vijeća
Danijela Božić

Pouka o pravu na žalbu:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostavljanja prepisa presude. Žalba se podnosi ovom sudu, u pisanom obliku i dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o istoj odlučuje Okružni sud u Banjaluci.